“Maryja z La Salette zaprasza nas do świętowania Dnia Pańskiego”

Pod koniec tego roku, upamiętniając 180. rocznicę objawienia Matki Bożej z La Salette (19 września 1846 r.), kontynuujemy naszą refleksję nad duchowością La Salette. Nasz Założyciel, Czcigodny Ojciec Jean Berthier, dostrzegł w macierzyńskim wołaniu Maryi absolutną pilną potrzebę duszpasterską: rozbudzanie wiary w rodzinach, uświęcanie życia rodzinnego i, w sercu zsekularyzowanego świata, rozbudzanie żarliwych powołań do życia konsekrowanego.

W relacjach z objawienia na górze La Salette Maryja ofiarowuje bezpośrednie i naglące przypomnienie dotyczące uświęcenia niedzieli. Zwracając się do dwojga młodych pasterzy, Maksymina i Melanii, wyraża ze łzami w oczach boski żal: „Dałam wam sześć dni do pracy, siódmy zachowałam dla siebie, a oni mi go odmawiają”. „To właśnie tak bardzo ciąży na ramieniu mojego Syna”. Ubolewa, że profanacja Dnia Pańskiego i bluźnierstwa należą do głównych przyczyn nieszczęść dotykających ludzi. Zauważa w szczególności, że wielu zaniedbuje Mszę Świętą, poświęcając się pracy w niedzielę, spychając Boga na drugi plan w swoim życiu.

Ale to maryjne wezwanie wykracza daleko poza samą praktykę religijną. Zachęca wierzących do ponownego odkrycia centralnego miejsca Boga w swoim życiu, do odnowienia przymierza ze zmartwychwstałym Chrystusem i do uczynienia z niedzieli dnia poświęconego modlitwie, braterskiej komunii, uświęconemu odpoczynkowi i posłudze miłosierdzia. Dla nas, Misjonarzy Świętej Rodziny, duchowych spadkobierców Ojca Jeana Berthiera i głęboko związanych z orędziem z La Salette, wezwanie to nabiera szczególnego znaczenia. W społeczeństwie naznaczonym aktywizmem, fragmentacją i rosnącą sekularyzacją, wierność Dniu Pańskiemu jawi się jako proroczy znak konsekracji i uprzywilejowany sposób ożywiania życia duchowego, wspólnotowego i misyjnego.

Nasuwa się zatem pytanie: jaki wpływ ma dziś orędzie Matki Bożej z La Salette o uświęceniu Dnia Pańskiego na życie duchowe, wspólnotowe i misyjne Misjonarzy Świętej Rodziny? Odpowiadając na to pytanie, postaramy się wykazać, że wezwanie Maryi stanowi nie tylko przypomnienie fundamentalnych wymogów życia chrześcijańskiego, ale także zaproszenie do odnowienia wierności naszym charyzmatom poprzez życie skoncentrowane na Eucharystii, wspólnocie braterskiej, kontemplacji i misyjnym zaangażowaniu w służbie rodzinom i Kościołowi.

1- Orędzie z La Salette: Wezwanie do nawrócenia czasu

Orędzie Matki Bożej z La Salette (1846) to potężne wezwanie do nawrócenia poprzez właściwe uświęcenie czasu. W centrum objawienia Najświętsza Maryja Panna potępia profanację niedzieli jako znak rosnącego oddalenia się od Boga w życiu codziennym. Szczególnie potępia niepotrzebną pracę niedzielną, zaniedbywanie uczestnictwa we Mszy Świętej, utratę sensu modlitwy oraz rozdźwięk

między wyznawaną wiarą a doświadczeniem życiowym. Niedzielny odpoczynek to nie tylko chwila wytchnienia: podobnie jak Stwórca, który odpoczął siódmego dnia po sześciu dniach stwarzania, ludzkość jest zaproszona do złapania oddechu i dziękczynienia za swoje dzieło jako współpracownicy Boga (Wj 20, 8-11). W obliczu pracy, która grozi niewolą, ten święty dzień staje się przestrzenią prawdziwego wyzwolenia, mającą na celu przywrócenie ludzkiej godności i zgromadzenie ludu według serca Bożego (Rdz 2,1; Wj 23,12; Pwt 5,12).

Zaproszenie Maryi jest jasne: powrót do Boga poprzez przywrócenie Dniu Pańskiemu jego centralnego miejsca w sercu ludzkiej egzystencji. Daleki od bycia sprowadzonym do dyscyplinarnej reguły czy prostego moralnego obowiązku, jest autentyczną drogą do duchowego uzdrowienia. Uświęcając czas, a zwłaszcza niedzielę, wierzący na nowo łączy się ze źródłem swojego życia, odnajduje harmonię między relacją z Bogiem a codziennymi zajęciami i odkrywa głęboki sens swojej egzystencji. Orędzie z La Salette ukazuje zatem świętowanie niedzieli jako uprzywilejowany sposób na przywrócenie komunii z Bogiem i odnowę życia chrześcijańskiego.

2- Wezwanie do uświęcenia niedzieli: Prorockie przesłanie dla współczesnego życia zakonnego

Dla współczesnego życia zakonnego przesłanie z La Salette rezonuje ze szczególnie proroczą siłą. Współczesne wspólnoty zakonne nie są wolne od pewnych nadużyć, które cechują również współczesne społeczeństwo: nadmiernego aktywizmu, wewnętrznego niepokoju, utraty poczucia świętego odpoczynku, osłabienia życia liturgicznego i stopniowego oddzielania się zaangażowania misyjnego od kontemplacji.

Wezwanie Maryi dąży do zjednoczenia życia wewnętrznego i apostolskiego, aby zakonnicy mogli być wiarygodnymi świadkami Ewangelii. W świecie często wyczerpanym przez działania i przyspieszające tempo życia, zakonnicy są powołani, by stać się prawdziwymi prorokami sensu niedzieli: ukazując swoim życiem, że odpoczynek w Bogu, braterska komunia i celebracja Misterium Paschalnego prowadzą do wolności i spełnienia. La Salette nie oferuje zatem prostego moralnego przypomnienia; jest prawdziwą szkołą życia duchowego, szczególnie dostosowaną do współczesnych wyzwań życia zakonnego.

W tym kontekście orędzie Maryi Panny jawi się jako autentyczny program formacji ustawicznej. Przypomina nam, że misja może przynieść trwałe owoce tylko wtedy, gdy jest zakorzeniona w głębokiej komunii z Bogiem. Uświęcanie czasu, wierność modlitwie, aktywne uczestnictwo w liturgii i otwarty odpoczynek jako miejsce spotkania z Panem to istotne aspekty duchowego i apostolskiego dojrzewania. Zatem owocność życia zakonnego nie wynika jedynie z intensywności naszych działań,

ale z jakości naszej relacji z Bogiem, karmionej życiem liturgicznym i szacunkiem dla świętego rytmu. Jak powiedział Jezus: „Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity; beze Mnie nic nie możecie uczynić" (J 15, 5).

3- Trzy obszary formacji zakonnej inspirowane objawieniem Matki Bożej w La Salette

a) Ponowne poznanie teologii niedzieli

W nauczaniu La Salette, ponowne odkrycie autentycznej teologii niedzieli zajmuje centralne miejsce. Dla zakonników i kapłanów niedziela nie może być sprowadzona do zwykłego dnia odpoczynku czy czasu wolnego w tygodniowym planie dnia; jest ona przede wszystkim darem Boga, poświęconym spotkaniu ze zmartwychwstałym Chrystusem i celebracji komunii kościelnej. Niedziela, będąc żywą pamiątką Zmartwychwstania, stanowi sakrament nowej ery, który nadaje kształt i kierunek życiu wewnętrznemu, braterstwu i zaangażowaniu misyjnemu.

Z perspektywy formacji ciągłej, istotne jest pomaganie osobom konsekrowanym w pogłębianiu ich teologicznego, duchowego i duszpasterskiego znaczenia Dnia Pańskiego. Podejście to może opierać się na studiowaniu Listu Apostolskiego „Dies Domini" św. Jana Pawła II, na momentach wspólnej refleksji nad praktykami niedzielnymi oraz na ponownym odkryciu odpoczynku nie jako zwykłego przerwania zajęć, ale jako aktu wiary, oddania i zaufania Bogu. W ten sposób wierność Dniu Pańskiemu staje się szkołą nieustannego nawracania, jednoczącej modlitwy, życia braterskiego i apostolstwa w świetle Misterium Paschalnego.

b) Formacja do liturgii doświadczanej jako Źródło i Szczyt

Z perspektywy formacji zakonnej La Salette dobitnie przypomina nam, że niedzielna Msza Święta to nie tylko obowiązek, ale żywe spotkanie ze Zmartwychwstałym Chrystusem, źródłem i szczytem wszelkiego życia konsekrowanego. To przekonanie zachęca wspólnoty i prezbiterów do pielęgnowania liturgii i dbania o jakość swoich celebracji. Stała formacja powinna kłaść nacisk na *sztukę celebracji*, aby piękno, godność i autentyczność obrzędów budziły wewnętrzne uczestnictwo każdego człowieka. Wymaga również przemyślanego niedzielnego kaznodziejstwa, zdolnego oświecić codzienne życie światłem Ewangelii. Co więcej, orędzie z La Salette zachęca nas do pielęgnowania autentycznej spójności między sprawowaną liturgią, kontemplacyjną ciszą, codzienną pracą i apostolskim zaangażowaniem, aby uniknąć rozdrobnienia życia zakonnego. W ten sposób uczenie się stałego rytmu wspólnotowego, skupionego wokół modlitwy, braterstwa, odpoczynku i misji, pozwala niedzielnej Eucharystii stać się żywym sercem, które jednoczy i karmi całe życie konsekrowane.

c) Wychowanie do nawrócenia stylu życia

Trzeci obszar formacji inspirowany orędziem z La Salette dotyczy uczenia się prawdziwej ascezy czasu. Przypominając nam o znaczeniu świętowania niedzieli, Maryja Panna uczy nas sztuki zatrzymywania się: umiejętności stawiania granic aktywizmowi apostolskiemu, pielęgnowania dobrowolnych relacji i stawiania na pierwszym miejscu braterstwa wspólnotowego. W kontekście, w którym efektywność i produktywność zagrażają każdemu aspektowi życia konsekrowanego, ta duchowa dyscyplina staje się szkołą wewnętrznej wolności i wierności prymatowi Boga. Formacja ciągła korzysta zatem z warsztatów poświęconych zarządzaniu czasem, wspólnotowemu rozeznaniu nadmiernej aktywności i ryzyku wypalenia apostolskiego, a także duchowemu towarzyszeniu, które sprzyja jedności naszego bytu. Harmonizując modlitwę, pracę, misję i odpoczynek, takie podejście dostosowuje nasze życie do rytmu Ewangelii. Z tej perspektywy niedziela to nie tylko czas odpoczynku, ale przestrzeń duchowej i braterskiej odnowy, która odbudowuje naszą relację z Bogiem, ze współbraćmi i z misją.

4- a) Duch Nazaretu w służbie Dnia Pańskiego

Jako Misjonarze Świętej Rodziny, jak odpowiemy na ten lament Matki Bożej? Czerpiemy z apostolskiej mądrości naszego założyciela, Czcigodnego Ojca Jeana Berthiera, który ofiarowuje nam boski klucz: ducha Nazaretu. Spójrzmy na Świętą Rodzinę: w Nazarecie Jezus, Maryja i Józef żyli w atmosferze nieustannej modlitwy, radosnego posłuszeństwa, uświęconej pracy i pokoju. Dom w Nazarecie jest doskonałym modelem Kościoła domowego, gdzie Imię Boże jest nieustannie błogosławione, a Dzień Pański obchodzony jest z zapałem.

Rodziny chrześcijańskie stoją dziś przed ogromnymi wyzwaniami: szerzącą się sekularyzacją, osłabieniem więzi rodzinnych, nadpobudliwym tempem życia i głębokim zmęczeniem niedzielą, która jest pochłaniana przez działalność komercyjną, świecką rozrywkę lub izolację cyfrową. W obliczu tego wyczerpania duch Nazaretu staje się uzdrawiającym balsamem: pozwala rodzinie na nowo odkryć, że uświęcenie niedzieli nie jest duszącym, legalistycznym ograniczeniem, ale oazą wolności, błogosławionym wytchnieniem, gdzie dom czerpie ze źródeł Bożej łaski. Jak napisał ojciec Jean Berthier w swojej książce „Młodzieniec jakim być powinien", uświęcenie Dnia Pańskiego przynosi zdrowie ciału, chroni ducha przed materializmem, rozpala miłość domową i rozlewa Boże błogosławieństwo na pracę i rodziny przez cały tydzień.

b) Duszpasterstwo Rodzin i uświęcenie Domu

Chrześcijański dom jest powołany, by stać się sanktuarium, w którym na nowo uczymy się czcić Boga. To w rodzinie dzieci muszą najpierw usłyszeć Imię Jezusa wypowiadane ze czcią, w

przeciwieństwie do bluźnierstw świata. To w domu, w intymności rodziny, piękno tajemnicy niedzielnej Mszy Świętej przekazywane jest od najmłodszych lat.

Cztery filary niedzielnego uświęcenia, które my, Misjonarze Świętej Rodziny, jesteśmy powołani promować w domach, którym towarzyszymy, łączą się w kompleksowej chrześcijańskiej wizji niedzieli. To święto ma swoje korzenie przede wszystkim w zgromadzeniu eucharystycznym, kulminacyjnym momencie tygodnia, gdzie cała rodzina gromadzi się, by słuchać Słowa Bożego i spożywać Chleb Życia, by spotkać zmartwychwstałego Chrystusa. Jest to również czas odpoczynku dla ciała i umysłu, naznaczony oderwaniem się od zawodowych trosk, wyścigu szczurów i licznych zajęć, które utrudniają spotkanie i wzajemne słuchanie.

Po trzecie, niedziela powinna również sprzyjać modlitwie rodzinnej, przywracając w domu prawdziwą komunię duchową poprzez chwile wspólnej modlitwy, zwłaszcza poprzez odmawianie *Ojcze Nasz* i *Zdrowaś Maryjo*. Wreszcie, powinna stać się szczególnym dniem miłości i pojednania, w którym wszyscy starają się żyć przebaczeniem, umacniać więzi rodzinne i otwierać się bratersko na osoby samotne, ubogie i chore. Przeżywana w ten sposób niedziela staje się prawdziwie Dniem Pańskim, niewyczerpanym źródłem duchowej odnowy dla rodzin i żywym świadectwem Ewangelii.

c) Życie wspólnoty zakonnej jako świadectwo

Aby móc wiarygodnie głosić te filary rodzinom, musimy najpierw ucieleśniać je w naszych wspólnotach MSF. Nasze domy zakonne muszą stać się zwierciadłem ducha Nazaretu. Żyjąc żarliwą Eucharystią, uświęconym odpoczynkiem, wspólną modlitwą i braterską miłością, stajemy się autentycznymi świadkami, zdolnymi przyciągać i inspirować otaczające nas rodziny.

W obliczu duchowej pustki w świecie, nasze wspólnoty muszą ucieleśniać promienną radość Dnia Pańskiego. Niech nasze wspólnotowe niedziele nie będą jedynie dniami biernego odpoczynku lub indywidualnego wycofania: niech będą prawdziwymi celebracjami braterstwa, żarliwie przeżywanymi w Liturgii Godzin, promienną wspólnotową Eucharystią, wspólnym posiłkiem w braterskiej radości i odnowioną miłością. Dzięki świętości i radości naszego życia wspólnotowego staniemy się wiarygodnymi świadkami pojednania ogłoszonego w La Salette.

Podsumowanie

Podsumowując tę refleksję, orędzie Matki Bożej z La Salette pozostaje wciąż aktualnym wezwaniem: aby umieścić Boga w centrum życia osobistego, wspólnotowego i rodzinnego poprzez uświęcenie Dnia Pańskiego. Łzy Maryi nie są jedynie lamentem wobec obojętności świata, ale zaproszeniem pełnym nadziei do powrotu na drogę nawrócenia, pojednania i komunii z Jej Synem.

Dla nas, Misjonarzy Świętej Rodziny, to wezwanie rezonuje z duchową i apostolską wizją Czcigodnego Ojca Jeana Berthiera, naszego założyciela. Kontemplując Świętą Rodzinę z Nazaretu, odkrywamy, że niedziela wykracza poza proste pojęcie dnia odpoczynku: jest dniem Zmartwychwstałego Chrystusa, dniem rodziny, dniem braterstwa i dniem misji. W wierności Eucharystii, we wspólnej modlitwie, w uświęconym odpoczynku i w braterskiej miłości odnajdujemy siłę naszej konsekracji i owocność naszego apostolskiego zaangażowania.

Jesteśmy również powołani, by stać się wychowawcami i świadkami chrześcijańskiego znaczenia niedzieli dla rodzin, którym towarzyszymy. Promując zgromadzenie eucharystyczne, modlitwę rodzinną, odpoczynek przeżywany w Bogu, pojednanie i służbę najuboższym, przyczyniamy się do tego, by domy stały się prawdziwymi „Nazaretami dnia dzisiejszego", gdzie obecność Boga rozświetla codzienne życie i umacnia więzi rodzinne.

W czasach, gdy świat naznaczony jest sekularyzacją, aktywizmem i utratą poczucia sacrum, nasze wspólnoty MSF są powołane, by stać się znakami proroczymi. Przeżywając Dzień Pański z radością i autentycznością, dają świadectwo, że prawdziwa owocność misyjna wypływa z komunii z Bogiem i że odpoczynek w Nim nie jest stratą czasu, ale źródłem życia, wolności i pokoju. Wierni duchowi Nazaretu i orędziu z La Salette, możemy zatem nadal przypominać rodzinom i światu, że niedzielne poświęcenie jest darem od Boga, skarbem dla Kościoła i uprzywilejowaną drogą do uświęcenia.

Niech Matka Boska z La Salette i Święta Rodzina z Nazaretu wyjednają nam łaskę pełnego przeżycia Dnia Pańskiego, aby nasze wspólnoty zakonne, nasze rodziny i nasze misje stały się miejscami, gdzie Bóg jest kochany, czczony i wychwalany.

Ks. HERY Michel Hermann MSF